

Література:

1. Закон України «Про кредитні спілки» від 20.12.2001 р. №2908-III.
2. Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо ведення бухгалтерського обліку кредитною спілкою та об'єднаною кредитною спілкою» від 18.12.2003 р. №171.
3. Податковий кодекс України від 02.12.2011 р. №2755-VI.

Гладкий М.М.,
студ. гр. 31 ОЕФ,
Одеський національний економічний університет.
Науковий керівник – Сиротенко Н. А.,
к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку

ПЕРЕХІД УКРАЇНИ НА МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

У зв'язку з інтеграцією України в європейське та міжнародне співтовариства особливої актуальності набуло впровадження в практику українських підприємств міжнародних стандартів звітності, що також є однією з умов вступу до них. Крім того, подальший розвиток процесів глобалізації економіки, своєрідним «дзеркалом» яких виступає ринок капіталу, висуває нові вимоги до фінансової інформації, що міститься у звітності.

Основними передумовами необхідності переходу України до Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі - МСФЗ) є:

- широкомасштабні економічні реформи, що призвели до формування нової економічної системи, основу якої складають ринкові відносини;
- масова приватизація майна, яка сприяє створенню значного приватного сектора економіки;
- стійка тенденція щодо збільшення кількості підприємств, що займаються міжнародним бізнесом;
- розширення як вертикальних, так і горизонтальних господарських зв'язків призвело до активізації самостійності суб'єктів господарювання, яким для прийняття рішень необхідна якісна інформація, що повно та вірогідно відображає усі економічні процеси;
- активізація ролі грошей та потреба в значних іноземних капіталах призвела до збільшення потреби на кредитні кошти, для отримання яких банки вимагають від суб'єктів господарювання надання фінансових документів, які б дали змогу провести фінансовий аналіз підприємства;
- вихід українських підприємств на міжнародні фінансові ринки вимагає надання фінансової звітності відповідно до міжнародних стандартів, а також перехід до західної практики ведення бухгалтерського обліку;
- поступова інтеграція в європейський економічний простір тощо.

Останнім часом Урядом України зроблено багато на цьому шляху - прийнято ряд нормативних документів різного рівня, направлених на забезпечення переходу вітчизняних підприємств на Міжнародні стандарти фінансової звітності, серед яких:

- Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні»: Закон України від 12.05.2011р. №3332-VI;
- Про внесення змін в Порядок представлення фінансової звітності: постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.2011р. №1223;
- Особливості застосування міжнародних стандартів фінансової звітності: лист Національного банку України, Міністерства фінансів України, Державної служби

статистики України від 07.12.2011р. №12-208/1757-14830, №31-08410-06-5/30523, №04/4-07/702

- Зміни в деякі нормативно-правові акти Міністерства фінансів України до бухгалтерського звіту, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011р. №1591 та інші.

Ознайомлення з цими документами показує, що внесені зміни до Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» створюють передумови для переходу учасників фінансового ринку на Міжнародні стандарти фінансової звітності.

Проте ці зміни містять окремі неточності і суперечливі положення, які можуть бути причиною неповноти правового регулювання та складати проблеми для впровадження і застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні.

До числа останніх можна віднести наступні:

1. Положення розглянутих нормативних документів (виданих Міністерством фінансів України та іншими державними органами) відносно вибору дати переходу на МСФЗ, відсутність порівняльної інформації в першій звітності за МСФЗ та застосування уніфікованих форм фінансової звітності, що суперечать Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні». Як наслідок ці положення роблять неможливим складання фінансової звітності за міжнародними стандартами і дискредитують наміри запровадження МСФЗ.

2. Встановлений термін представлення річної фінансової звітності буде негативно впливати на якість фінансової звітності за МСФЗ, перш за все великих підприємств та груп підприємств.

3. Для забезпечення належної якості фінансову звітність загального призначення слід складати в повній відповідності до МСФЗ і оприлюднювати в термін до 30 квітня наступного за звітним року.

4. Складання проміжної фінансової звітності за МСФЗ суперечить Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні». Тому для забезпечення можливості складання проміжної звітності за МСФЗ необхідно внести відповідні зміни до Закону.

5. Надання можливості підприємствам, які будуть складати фінансову звітність за МСФЗ, самостійно встановлювати субрахунки і порядок ведення аналітичного обліку підвищує гнучкість інформаційних систем таких підприємств. Поряд з цим План рахунків бухгалтерського обліку потребує подальшої ре уніфікації.[1, с.12]

Для усунення проблем, пов'язаних з практичним впровадженням МСФЗ, необхідно внести відповідні зміни в ті статті Закону «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», які не узгоджуються з положеннями МСФЗ.

З метою уникнення трансформації чи паралельного обліку необхідно надати можливість підприємствам не тільки складати фінансову звітність за МСФЗ, але й вести облік за міжнародними стандартами.

На національному рівні необхідно відмовитися від представлення фінансової звітності органам державної статистики, а забезпечити інформаційну потребу цих органів винятково через статистичну звітність.[3, с.9]

У глобальному масштабі, на нашу думку, стандартизувати необхідно не звітність як таку, і тим більше не облікові системи країн, а перелік показників, які представлені в звітності, і найголовніше – методика їх розрахунку. Саме від кінцевого значення показника залежить розуміння власних ризиків та вигод потенційним інвестором чи кредитором. Річ не в тому яка система обліку застосовується в країні, а її здатність задовольнити запит користувача щодо конкретного показника.

Саме в такому напрямі має відбуватися розвиток як національної, так і міжнародної системи обліку найближчим часом.

Література:

1. Голов С.Ф. МСФО в Україні: путём проб и ошибок // Бухгалтерский учёт и аудит. – 2012. - № 3. – С. 3-12.
2. Чалый И., Твердомед А. Основные несоответствия системы П(С)БУ и системы МСФО: краткий справочник бухгалтера // Всё о бухгалтерском учёте. – 2012. - № 46. – С. 5-8
3. Голов С.Ф. МСФО в законе // Бухгалтерский учёт и аудит. – 2011. - № 9. - С. 3-9.

Глива Т.В.,
студ. гр. ОА-42,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Оліховський В.Я.,
асистент кафедри обліку та аналізу

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Ефективність функціонування сучасного підприємства безпосередньо залежить від правильної організації обліку грошових коштів. Діяльність будь-якого підприємства характеризується безперервним циклічним рухом грошових коштів. Грошові кошти підприємства – готівка, кошти на рахунках в банку та депозити до запитання [3].

Грошові кошти – це високоліквідні активи, тому здатність їх раціонального розподілу і використання є запорукою успішної фінансової діяльності підприємства.

Основними завданнями організації обліку грошових коштів є:

- забезпечення умов збереження грошових коштів і цінних паперів в касі підприємства;
- дотримання правил документального оформлення операцій по руху грошових коштів;
- своєчасність та повнота оприбуткування одержаної готівки;
- контроль за дотриманням касової дисципліни при проведенні касових операцій;
- цільового використання грошових коштів;
- дотримання ліміту готівки в касі;
- проведення інвентаризації грошових коштів та відображення результатів інвентаризації на рахунках бухгалтерського обліку [5].

На підприємстві виділяють такі наявні проблеми пов'язані з організацією обліку грошових коштів: правильне їх відображення у фінансовій звітності; організація контролю за процесом збереження та використання грошових коштів; технічне та організаційне забезпечення ведення обліку грошових коштів; повнота та своєчасність відображення грошових коштів у системі обліку [2].

Побудова належного обліку грошових коштів передбачає правильність здійснення й відображення всіх етапів їх руху, починаючи з нормативно-правових вимог, заповнення первинних документів, узагальнення та систематизації інформації в регістрах і завершуючи складанням звітності [1].

Основним інформаційним джерелом щодо руху грошових коштів та їх еквівалентів є форма №3 фінансової звітності «Звіт про рух грошових коштів». Цей звіт є одним з найскладніших у всій фінансовій звітності підприємства. «Звіт про рух грошових коштів» надає інформацію про операційну, фінансову та інвестиційну діяльність підприємства, а також дає можливість оцінити ситуацію, пов'язану з надходженнями та витратами грошових коштів, та визначити потреби підприємства щодо використання цих коштів. Тобто форма звітності є багатосторонньою, що суттєво ускладнює процес його заповнення [1].